

Bygningsdirektivet

Opdateret: december 2014

Direktivet om bygningernes energimæssige ydeevne, også kaldet bygningsdirektivet kræver at lande gradvist øger deres krav til energieffektivitet i bygninger. Målet er at alle nye i EU skal være nær nul-energibygninger fra 2020. Dette skal gennemføres med krav i de nationale bygningsreglementer i de 28 EU-landelande.

Indholdsfortegnelse:

- **Overblik over Bygningsdirektivet**
- **Gennemførelse af Bygningsdirektivet**
- **Bygningsdirektivet kan sætte skub i energieffektiviteten**
- **INFORSEs anbefalinger - Lidt Historie**

Overblik over Bygningsdirektivet

Hovedelementerne i Bygningsdirektivet, [direktiv 2010/31/EU](#), er:

- Krav til energieffektivitet af bygninger skal sættes til så samlede omkostninger inkl. drift bliver så lave som muligt (det mest omkostningseffektive niveau).
- Krav til energieffektivitet skal gradvist øges så alle nye bygninger bliver "nær nul-energi huse" fra 2020 og for offentlige bygninger fra 2018.
- Landene skal stille energieffektivitetsmæssige krav til tekniske byggeinstallationer, som varmesystemer, ventilation, vinduer og andre bygningsdele.
- Ved større bygningsrenoveringer, skal de renoverede bygningsdele følge aktuelle regler for energieffektivitet. Dette gælder også ved renovering af små bygninger.
- Vedvarende energi og fjernvarme skal benyttes, når det er omkostningseffektivt.
- Bygninger skal energimærkes når de sælges, mens større bygninger løbende skal energimærkes.

Læs [EU information om EPBD](#), læs Energistyrelsens information: <http://www.ens.dk/forbrug-besparelser/byggeriets-energiforbrug/eus-bygningsdirektiv>.

Implementering af Bygningsdirektivet

Bygningsreglementets bestemmelser blev primært gennemført af medlemslandene gennem nationale bygningsreglementer i 2012-13.

Et vigtigt element i gennemførelsen er at stille effektive krav på omkostningseffektive niveauer. For at understøtte dette, har EU Kommissionen fremlagt en metode til at sammenligne rammerne for beregning af omkostningseffektive niveauer ([Bestemmelse 244/2012, Læs her](#)).

EU Kommissionen evaluerer gennemførelsen af bygningsdirektivet. I 2013 fandt Kommissionen at landenes indsatser ikke var effektive til at nå målet om nær nul-energibygninger. I 2014 fandt Kommissionen dog, at flere lande havde forbedret deres indsatser. I 2013 mente Kommissionen yderligere, at forbrugere sætter pris på energimærkerne, eftersom huse med gode energimærker blev solgt til højere priser.

Bygningsdirektivet kan sætte skub i Energieffektiviteten

I lande, som på gennemfører bygningsdirektivet ambitiøst, vil det øget energieffektiviteten hvilket vil give større og større besparelser for økonomi og importeret energiforbrug.

INFORSEs anbefalinger

Eftersom standarder for energieffektivitet i bygningsreglementer har været en af de mest effektive og omkostningseffektive måder at forøge EU-landenes energieffektivitet på, er direktivet meget vigtigt for fremtidig forøgelse af energieffektiviteten. Effekten af direktivet er dog voldsomt afhængig af implementeringen i den nationale lovgivning.

Det er vigtigt at der finder nationale diskussioner sted omkring gennemførslen, med fokus på hvordan man kan optimere fordelene. Historisk set har bygningsreglementerne i medlemslandene inkluderet relativt få krav til energieffektivitet og vedvarende energi, hvilket har ledt til et unødvendigt høje energiforbrug Da de fleste huse bygges i henhold til bygningsreglementer, er brugerne låst fast med de høje energiudgifter. Nye, strengere bygningsregler reducerer problemet.

I gennemførslen bør landene prioritere passiv solenergi højere end hvad der foreslås i direktivet. Brugen af passiv solenergi bør tages i betragtning i planlægningen, orienteringen og placeringen af huse, samt i brugen af varmestyring.

Det foreslås at grænsen for renovering af bygninger, som skal følge de aktuelle bygningsreglementer, sættes til renoveringer, som koster mere end 10% af bygningens værdi.

Læs INFORSE-Europe's forslag for implementering af bygningsreglementet [her](#).

Lidt Historie

Historisk set har bygningsbestemmelser ikke været en del af EU's forordninger, eftersom EU startede som et frit marked. Fordi bygninger ikke "krydser grænser" blev de altså ikke reguleret af EU. Dette ændrede sig da klimaforandring blev et emne i EU i 1990erne. Herefter startede EU med at arbejde med bestemmelser for at reducere brugen af fossile brændsler, og da bygninger er ansvarlige for 40% af energiforbruget i EU, blev de taget med. EU-regulering af bygninger blev prioriteret ved EUs gennemførsel af Kyoto Protokollen. På denne baggrund foreslog EU Kommissionen et direktiv, som blev vedtaget som bygningsdirektivet i 2002 og gennemført i medlemslandene frem til 2006. Det betød bl.a. at krav til energieffektivitet blev inkluderet i EU-landenes bygningsreglementer, at store bygninger blev energimærket og lignende, men det fastsatte ikke nogle krav om et bestemt niveau af energieffektivitet.

I 2008 påbegyndtes revideringen af direktivet, hvilket medførte det mere effektive, nuværende EPBD.

Dette notat er udarbejdet af VedvarendeEnergi's politiske afdeling efter informationer samlet af International Network for Sustainable Energy (INFORSE) med støtte fra Europa-Nævnet for 2014. Læs mere om EU og energi på www.ve.dk og på engelsk på www.inforse.org/europe.